

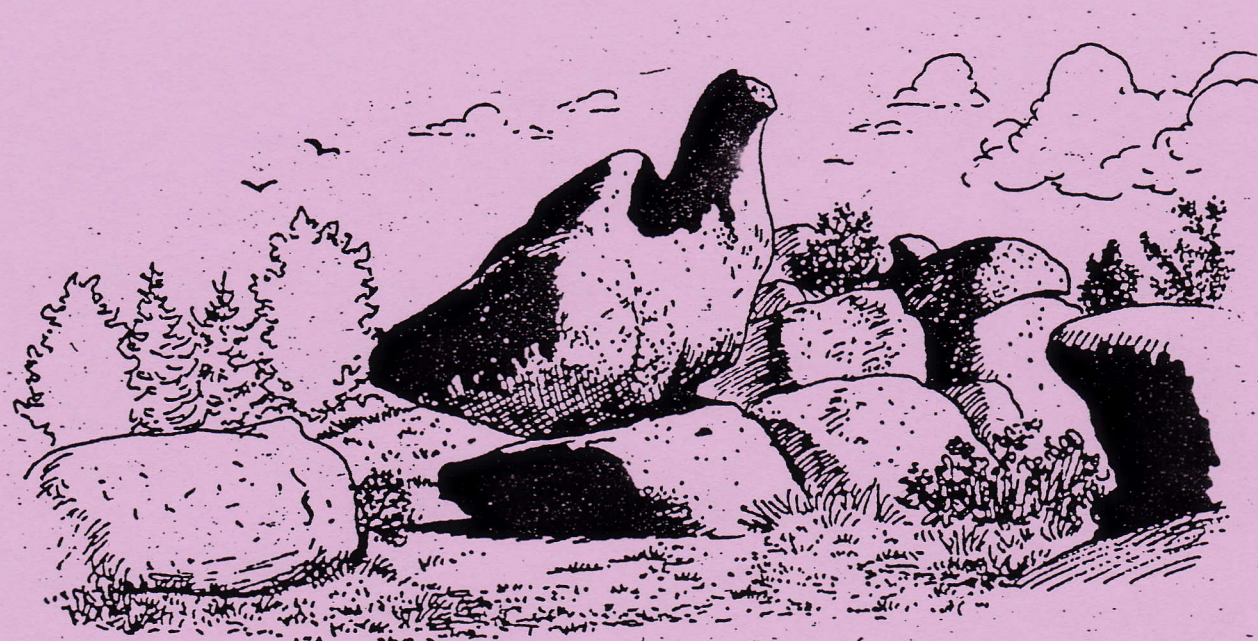

A. E. TALAIA

LA SIDOBRE

**LLENGUADOC
OCCITÀNIA**

26-27 D'OCTUBRE DE 1996

ACTIVITATS PREVISTES

Dies 26 i 27 d'octubre de 1996

Itinerari: Carcassona-Les Tors-Lamarquette- La Sidobre-Castras.

LLenguadoc (Occitània).

Dia 26 d'octubre

Sortida de Vilanova a les 6h del matí.

Arribada a Carcassona a les 11h 45mi.

Dinar i temps lliure a Carcassona, s'intentarà una visita al castell comtal.

Sortida de Carcassona a les 15h

Les Tors, castells de Cabaret.

La visita als castells amb una pujada des del poble acaba a les cinc.

Sortida de les Tors a les 17.30h.

Arribada a Lamarquette a les 19h.

Sopar a les 20h.

Dia 27 d'octubre

Esmorzar a les 7h 30mi i sortida de Lamarquette a les 8h.

Inici de l'excursió a les 8h 15mi.

Arribada a les 13h.

Dinar a les 13h 30mi.

Sortida a les 15h cap a Castras.

Arribada a Castras a les 15h 30mi, visita del museu Goya (tanquen a les 17h) i passeig per la vila.

Tornada cap a Vilanova a les 18h.

Arribada aproximadament a les 23h 30mi

Preparació de la sortida a càrrec de Salvador Butí i M. Carme Barceló

CARCASSONA

Es una ciutat distribuïda en dues zones, la vila Baixa al costat del riu Aude que és una ciutat industrial i comercial important, encara que el centre de més interès és la ciutadella (La Cité) que amb les seves muralles i castell comtal és un dels monuments turísticament més importants de França i el segon lloc turístic més visitat després del Mont Saint Michel. La història de Carcassona comença a l'època romana gràcies al seu emplaçament clau de les comunicacions entre Tolosa i la Mediterrània.

A l'època visigòtica va adquirir renovada importància i ja fou seu d'un bisbat. Al segle VIII passa a ser dominat pels francs.

Durant quatre-cents anys, Carcassona fou la capital d'un comtat i vescomtat amb moltes relacions amb Catalunya. La pròpia casa comtal de Barcelona té les seves arrels amb els comtes de Carcassona. Amb el temps passà sota el domini de la família Trencavell que gràcies al joc que feien a la vegada les cases de Tolosa i Barcelona, mantenien pels seus vescomtats una certa independència. L'any 1209, però la ciutat de Carcassona fou assetjada pels creuats que pretenien eliminar d'Occitània el catarisme i només fou gràcies a la intervenció de Pere el Catòlic, senyor de dret del lloc que els carcassonessos es lliuraren d'una matança com la de Béziers. El preu fou, però el jove vescomte Ramon Roger Trencavell que fou empresonat dintre d'un pou que els guies del castell pretenen situar-lo al mig del pati del recinte i en el qual va morir probablement un temps després emmetzinat.

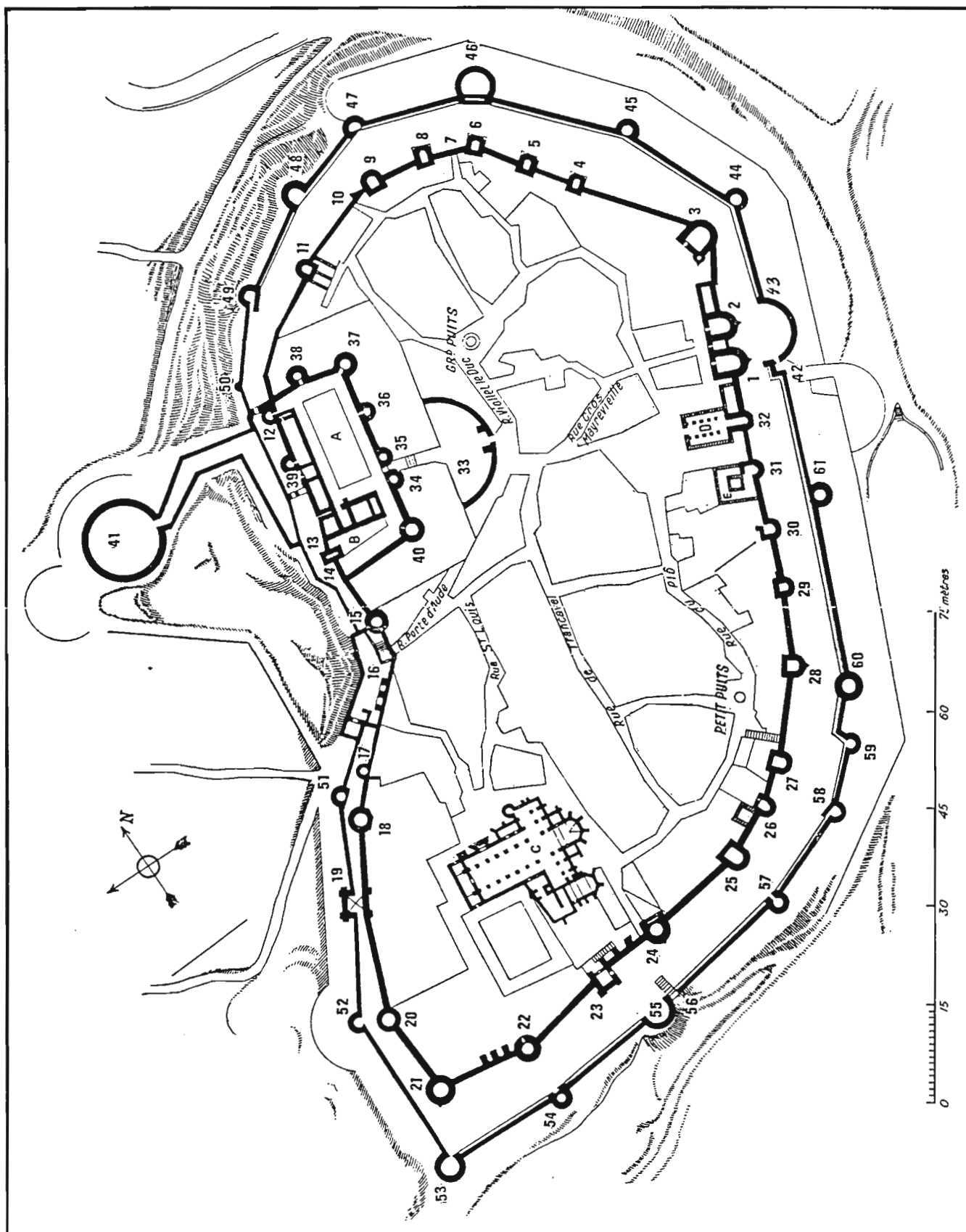
Carcassona passà aleshores a ser propietat de Simó de Montfort i després del seu fill qui derrotat per un fill del vescomte destituït va cedir els seus drets a la corona francesa. La família Trencavell havia recuperat per un breu període de temps el domini sobre la seva ciutat, però el rei de França era massa poderós i Carcassona acabà sota el domini directe de la monarquia dominada per un senescal. Com a càstic Sant Lluís va expulsar tots els habitants de la ciutat i, només al cap d'uns anys els autoritzà a retornar, però, a l'altre costat del riu que fou l'origen de la vila baixa actual. Carcassona mantingué la seva importància militar uns anys com a centre del domini reial al Llenguadoc, però el pas del comtat de Tolosa a la monarquia a la mort sense descendència d'Alfons de Poitiers i Joana de Tolosa, tal com preveia el tractat de Paris i sobretot l'annexió del Roselló per part de França li van fer perdre el seu paper de plaça militar important. De mica en mica les seves muralles van anar caient i no fou fins a mitjans del segle XIX que amb el romanticisme que tornà a posar de moda l'edat mitja es començà una restauració. L'encarregat de la mateixa fou el famós Violet le Duc, el mateix que restaurà Notre Dame de Paris.

Restaurades i en gran part refetes, el doble recinte amurallat de Carcassona amb cinquantedues torres en total és avui en dia un dels monuments amb regust medieval més importants d'Europa.

De fet a la Cité hi viuen només unes tres-centes persones que es dediquen tan sols al turisme que de forma massiva omple els seus carrers i places.

A part del recinte amurallat amb les seves torres i portes cal destacar en l'interior el castell comtal que durant els primers temps del domini reial fou transformat en una fortalesa a l'interior de la pròpia ciutat i també la basílica de Saint Nazaire, en part romànica com la nau que fou visitada

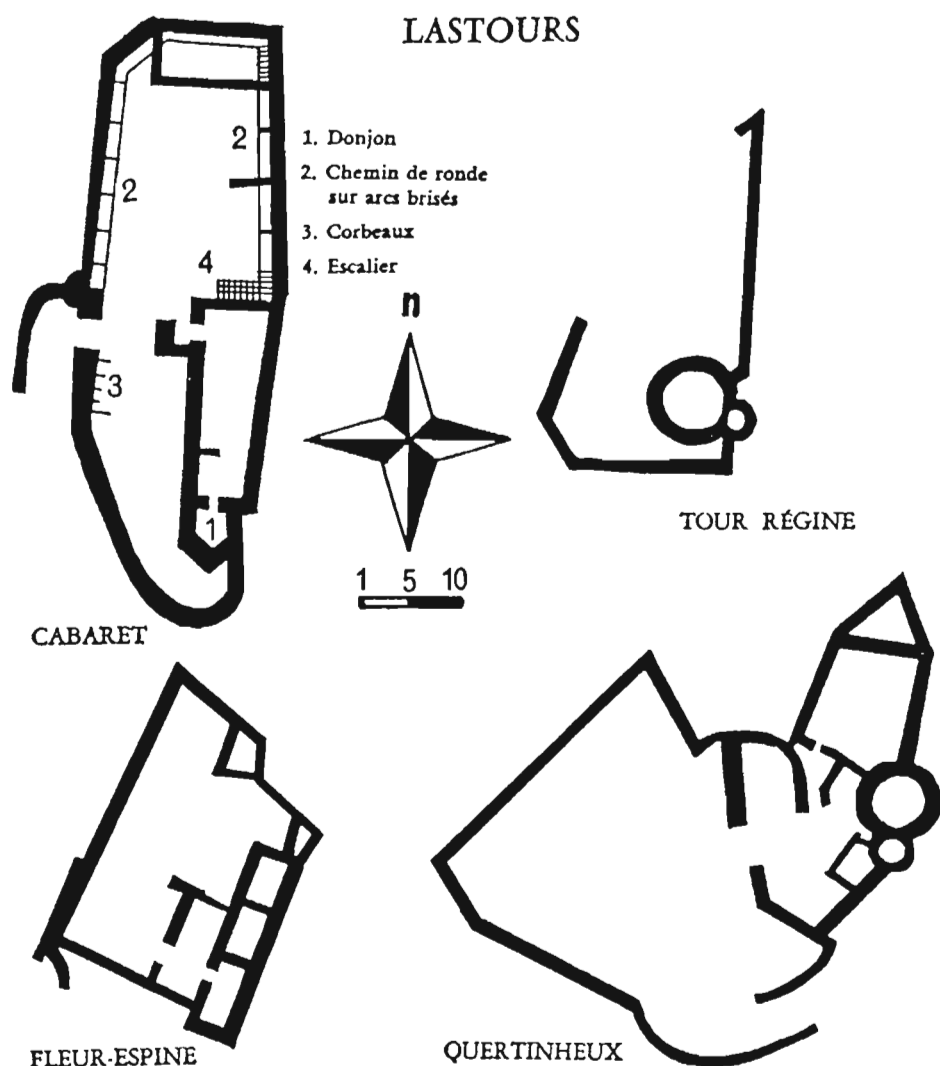
l'any 1096 pel papa Urbà II i en part gòtica com el transepte construït al final del segle XIII i a principis del segle XIV. Els seus vitralls són els més interessants de tot Occitània.

LAS TORS

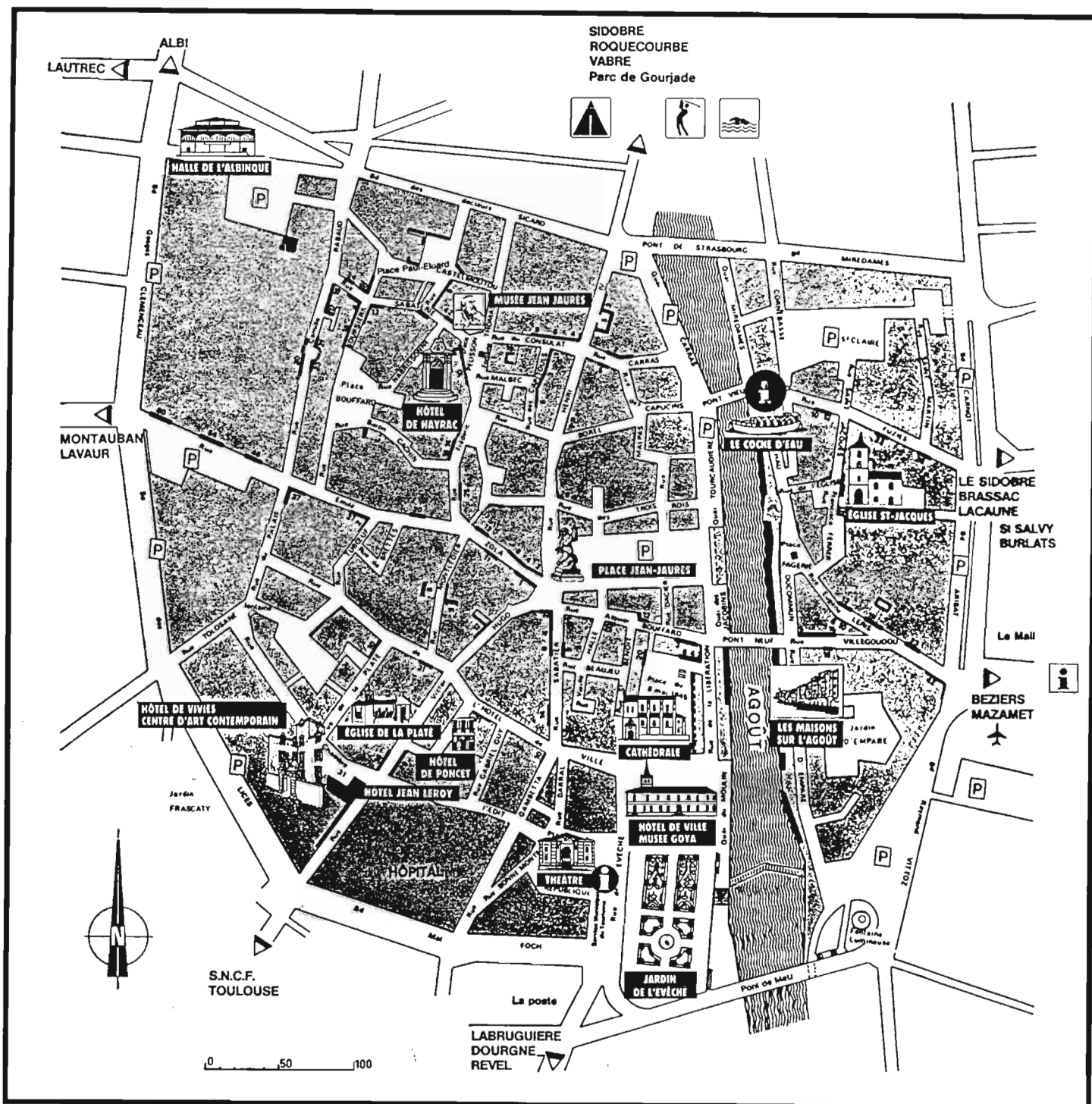
Com el seu nom indica l'indret està format pels quatre castells que constituïren la senyoria de Cabaret. Les quatre fortificacions amb el nom de Cabaret, torre Regina, flor d'Espina i Quertineux es troben dalt d'un turó que domina l'actual poblet a la vall de l'Orbeil. El més antic de tots és Cabaret, famós entre altres coses per la seva activitat trobadoresca. El més recent, torre Regina fou construït després de la creuada.

Els Senyors de Cabaret tenien en aquestes fortaleses la clau de tota l'alta vall de l'Orbeil. O sigui el Cabardès. En els temps de la creuada albigesa, els senyors de l'indret foren Pere Roger i Jordà de Cabaret. El primer es va oposar als francesos i va haver-se d'exiliar al Rosselló. El segon fou empresonat pel comte de Tolosa com a traïdor. Cabaret tingué una important presència de càtars, gràcies a la seva situació que permetia un segur refugi i que durant la guerra constituï la residència habitual del bisbe càtar del Carcasès. Durant una colla d'anys el castell presentà resistència als creuats, però l'any 1211 es lliurà a Simó de Montfort sense lluita. El 1229 passa al domini directe el rei de França.

CASTRAS

Es una ciutat industrial d'aproximadament uns 47.000 habitants. Però té un centre molt ben conservat al costat del riu Agot, junt amb uns jardins anomenats del Bisbat, obra de le Notre, l'arquitecte jardiner de Versailles. L'edifici més interessant és l'ajuntament que havia estat des del segle XIV la seu del palau episcopal. Cal entrar en un pati on trobarem una torre romànica, l'únic vestigi que queda d'una antiga abadia benedictina. Al segon pis de l'ajuntament té una magnífica col·lecció d'obres de Goya. Les tres sales tenen un gran interès pictòric, tant per les pintures com pels gravats. També és interessant quan passeguem pel centre antic fixar-nos en l'Hôtel de Nayrac, una bella representació del renaixement tolosà del segle XVI. Abans de marxar no hem d'oblidar-nos de fer una ullada a l'Agot per veure reflexades a les seves aigües les façanes de les edificacions que es troben a prop seu.

ITINERARI

Temps parcial	Temps total
0mi	0h 0mi

Sortim de la vora del llac du Merle un indret encisador encara que actualment, una presa, la carretera i unes instal·lacions turístiques de dubtosa qualitat l'embruten una mica.

Cada hora del dia, la bellesa de les aigües amb els reflexos de la vegetació circumdant i una notable població de nenúfars, va canviant en aquesta hora del matí, probablement unes fumaroles sortiran de les aigües donant a l'indret un aire misteriós.

Iniciarem la caminada a l'altre costat de la carretera, passant una tanca i agafant una ampla pista amb senyals vermelles i blanques de GR. Es el GR-36. El bosc és de faigs i de mica en mica es va transformant en boscos de castanyers i alzines.

Som en una zona granítica, ho podem comprovar per les nombroses pedres arrodonides que anem veient pel camí, típiques de la Sidobre.

13mi	0h 13mi
------	---------

Troblem un camí a la dreta, nosaltres continuarem en la direcció que portàvem, a l'esquerra veiem restes d'un marge.

Anirem veient camins menys importants a dreta i esquerra, però sempre els desestimarem, continuant entre un bosc majestuós en direcció est.

4mi	0h 17mi
-----	---------

Passem a la vora d'una pedra dreta.

1mi	0h 18mi
-----	---------

Arribem a una font que ens queda a l'esquerra i a la dreta La Varayre, una casa de camp amb obres. Davant de la casa hi ha una pedra amb una cornisa ben esculpida. Fem dos minuts de parada.

2mi	0h 20mi
-----	---------

Continuem el camí deixant la casa a la dreta i passem entre dos pilars.

4mi	0h 24mi
-----	---------

Deixem la pista, per agafar un camí a l'esquerra seguint les senyals del GR.

5mi 0h 29mi

Arribem a una carretera, més aviat una pista asfaltada que hem de seguir cap a la dreta uns 50 metres.

1mi 0h 30mi

Deixem la pista asfaltada per una camí a l'esquerra, comença per una lleugera pujada entre castanyers i roures i un magnífic sotabosc de falgueres.

4mi 0h 34mi

Som en una clariana.

1mi 0h 35mi

Troblem un camí, hem d'anar cap a la dreta en direcció al poble de Gabaude.

1mi 0h 36mi

Arribem a un camí molt ben fet, seguirem a l'esquerra les senyals del GR que ens porten al centre del poble, i després a la sortida per la carretera, on deixarem de seguir-les. Al poble farem una petita relantització de la marxa, aproximadament uns dos minuts. A partir d'ara no tindrem senyals de GR durant un tram. Anirem per la carretera, cap a l'esquerra uns 100 metres.

10mi 0h 46mi

Agafarem una petita carretera a l'esquerra amb un cartell que posa Massi, hi ha senyals grogues.

3mi 0h 49mi

Deixem un camí a l'esquerra per continuar per la carretera que porta al conjunt de cases de Massi.

3mi 0h 52mi

Petit nucli de Massi. Està habitat. Trobem una cruïlla de carretera, nosaltres anirem cap a la dreta. A l'esquerra tenim una font.

2mi 0h 54mi

El camí deixa d'estar asfaltat i es dirigeix cap a unes cases una mica separades del poble.

2mi 0h 56mi

Final de la pista, hi ha senyals grogues, vermelles i grogues. Agafem un corriol que baixa a l'esquerra, trobarem alguna senyal vermella.

El corriol passa encaixonat per un magnífic bosc de faig amb notables exemplars de boix grèvol.

7mi 1h 03mi

Travessem un torrent, hi ha alguns arbres caiguts.

2mi 1h 05mi

Passem a la vora d'una font, continuem la marxa mantenint la direcció.

5mi 1h 10mi

A l'esquerra ens queda un petit estany i una mica més enllà Le Reclat, una casa en ruïnes. Continuem la marxa, ara en lleugera baixada. Veiem alguna senyal doble groga.

4mi 1h 14mi

Passem a la vora d'una tanca que ens queda a l'esquerra.

7mi 1h 21mi

Arribem a una cruïlla. Cap a la dreta arribariem a la Conguessaire, nosaltres agafem la branca de l'esquerra que comença amb una lleugera pujada. Continuem veient les senyals grogues dobles.

4mi 1h 25mi

Deixem un camí a la dreta que baixa

6mi 1h 31mi

Som en una clariana, anirem cap a la dreta

3mi 1h 34mi

Hem arribat al final de la pujada.

4mi 1h 38mi

Troblem un camí ample, ens dirigirem a la dreta per visitar la Pouloye.

1mi 1h 39mi

La Pouloye interessant grup de cases, abandonat al bell mig del bosc amb algunes construccions força interessants i bons aixoplucs on farem un reagrupament de quinze minuts.

15mi 1h 54mi

Tornem a iniciar l'itinerari pel camí on hem arribat fins a la cruïlla amb el corriol que deixem i continuem endavant fins a trobar un altre ample camí.

3mi 1h 57mi

Hem arribat al camí ample on retrobem les senyals blanques i vermelles del GR-36.

Anirem a la dreta, el camí planeja i travessa un talla foc. Estem en un bosc de castanyers, alguna blada i faig, més endavant trobarem roures.

9mi 2h 04mi

Deixem un camí a la dreta.

4mi 2h 08mi

Deixem un corriol a l'esquerra.

2mi 2h 10mi

Clariana entre el bosc, continuarem sempre pel camí principal en la direcció que portem.

5mi 2h 15mi

Arribem a una carretera al lloc de Crémaussel on hi ha un restaurant i petit alberg.

A l'altra costat de la carretera i deixant la casa a la dreta, continua el camí, amb molta senyalització sobre les roques singulars de la Sidobre.

2mi 2h 17mi

Passem a tocar d'una petita botiga de minerals on ofereixen algunes postals i una mica d'informació sobre el lloc. Hi perdrem tres minuts.

3mi 2h 20mi

Continuem la caminada.

4mi 2h 24mi

Som en una bifurcació, agafarem el camí de l'esquerra.

2mi 2h 26mi

Arribem al Roc de l'Oie el més famós i interessant dels pedrots amb formes rares que veurem en aquesta caminada. Reagrupament de deu minuts per fer fotografies i comtenmplar-lo.

10mi 2h 36mi

Continuem la marxa, seguint el GR-36, darrera mateix del Roc de l'Oie. El camí baixa fort. Davant nostre tenim la vall de l'Augot. Cal vigilar per no perdre les senyals.

7mi 2h 43mi

Els Trois Fromages, una altra emblemàtica roca singular. Reagrupamennt de quatre minuts.

4mi 2h 47mi

Iniciem el camí retornant pel mateix lloc que hem vingut fins a la Roc de l'Oie amb forta pujada.

8mi 2h 55mi

Estem una altra vegada al Roc de l'Oie. Ara ens situarem davant i en un pal indicador que diu "altres roques", agafarem un corriol marcat amb senyals grogues. Trobarem roques singulars, algunes de difícil identificació.

4mi 2h 59mi

Le Billard

Anem cap a l'esquerra, cal vigilar perquè hi ha més senyals grogues del compte.

3mi 3h 05mi

L'éléphant

Seguirem a la dreta les senyals grogues, ara ja sense dubtes.

3mi 3h 05mi

Le Fauteuil du Diable

2mi 3h 07mi

La Blame de l'empreinte. Continuem camí avall.

2mi 3h 09mi

El Mur de la Mort. Sembla ser que en aquest indret un pastor hi va trobar una ovella morta. Continuarem pel corriol a la dreta marcat amb senyals grogues.

7mi 3h 16mi

Arribem a unes roques, on si hi pugem dalt podríem veure una mica de paisatge, després d'estar tanta estona immersos en el bosc. Seguim pel camí.

3mi 3h 19mi

Les Roches Décalées. Cal pujar una mica per veure-les be, ja que ens queden a la dreta.
Reagrupament de dos minuts.

3mi 3h 22mi

Continuem el camí.

2mi 3h 24mi

Passem a frec d'un casa en ruïnes.

1mi 3h 25mi

Tornem a ser a la botiga de minerals. Ara seguirem el GR en sentit contrari del que havíem fet durant un tram, per tant anirem cap a l'esquerra.

3mi 3h 28mi

Carretera i alberg de la Crémaussel. Continuem per la pista del GR.

17mi 3h 45mi

Ens hem situat una altra vegada a la cruïlla del GR-36 amb el camí que be de la Pouloye. Ara continuarem pel GR, un camí ample que planeja.

7mi 3h 52mi

Passem pel costat d'una casa arrunada que ens queda a l'esquerra. Trobem algun avet.

1mi 3h 53mi

Deixem un camí que va a la Safranière.

2mi 3h 55mi

Deixem un camí a l'esquerra.

4mi 3h 59mi

Creuem un torrent per uns cercles metàl·lics.

5mi 4h 04mi

Agafem un camí a l'esquerra seguint les senyals del GR.

3mi

4h 07mi

Trobem una pista i girem cap a l'esquerra.

2mi

4h 09mi

Ruïnes, el camí es fa més ample i brut i es nota la propera presència de sorolls de cotxes i cavalls.

1mi

4h 10mi

La Merle, som en una pista força transitada.

6mi

4h 16mi

Arribem a la carretera que agafarem cap a l'esquerra per retornar al llac.

5mi

4h 21mi

Estany de Merle i fi del trajecte. L'indret que al matí estava buit, ara es ple de cotxes i de gent que hi va a passar el dia, no obstant això, paga la pena fer una petita passejada per la presa, mentre esperem que arribi tothom.

En conveni amb:

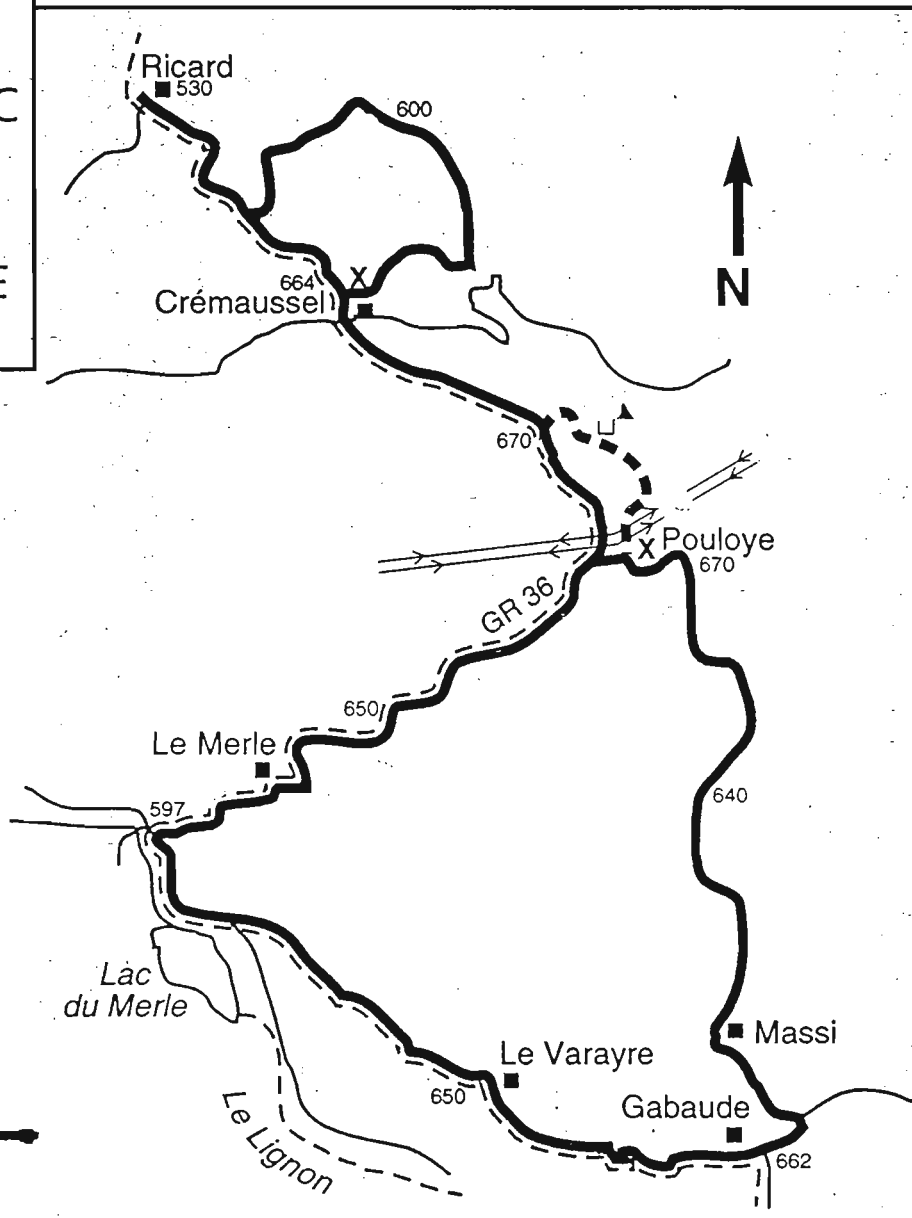
Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social

AJUNTAMENT DE
VILANOVA I LA GELTRÚ

BALISAGE
ROUGE/BLANC
JAUNE
et
JAUNE/JAUNE

- Village, hameau, ferme
- X Ruine
- ◻▲ Refuge

1 KM

